

[Larsen-Ledet]

meget opsat på at få udnyttet. Hvordan gør vi det? Jeg mener, at man i eksportmæssig sammenhæng kan dele de mindre virksomheder op i tre kategorier:

For det første er der dem, som ikke har kapacitet til at varetage eksportfunktionen og ønsker at overlade den til andre. For det andet er der dem, som ikke i dag har kapacitet til eksportarbejde, men som forventer at få det. Og for det tredje er der de virksomheder, som allerede nu har en væsentlig eksportkapacitet, men ikke tilstrækkeligt til, at det kan dække alle deres potentielle markeder ordentligt.

For den første kategori, hvor det uudnyttede potentiale må forventes at være særlig stort, fordi virksomhederne ikke føler, de magter at bevæge sig ud på eksportmarkederne, kan vi pege på konceptet handelshuset som en løsning, der kan overtage eksportsalgsfunktionen for en virksomhed. Alt det, virksomheden så skal gøre, er kort sagt at aflevere sine produkter i døren. Handelshuset kan betyde en tiltrængt decentralisering af eksportfremme. Odense har allerede fået landets første handelshus, og Nordjyllands Erhvervsråd har fremskredne planer om det.

Den anden kategori virksomheder er dem, som ikke kan selv, men forventer senere at kunne, hvor den vigtigste funktion er oplæring. I forbindelse med det vil jeg fremhæve nødvendigheden af en styrkelse af eksportuddannelserne. Vi skal have langt flere decideret eksportuddannede og eksporttrænede folk, end vi har i dag. Initiativer, som styrer uddannelsen på dette område, vil vi fra radikal side give fuld opbakning.

Der er noget, der lyser rødt her, og hvis jeg skal respektere det, så er jeg altså nødt til at holde op nu.

Formanden:

Det skal man jo.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne først på CDs vegne takke statsministeren for et meget udførligt svar på forespørgslen her i dag.

Jeg synes, det er interessant, at vi på foranledning af bl.a. Socialdemokratiet nu får en debat om styrkelse af eksporten for at nedbringe væksten i udlandsgælden. Og det bliver ikke mindre interessant af – som man

har kunnet læse i den senere tid – at der isoleret set de senere år faktisk har være overskud på vor samhandel med udlandet. Eller sagt på en anden måde: det er den gæld, der var i september 1982, hvor Socialdemokratiet gav op, der reelt har skylden for den ubalance, vi desværre kan se i dag.

Vi har jo hørt en del til hr. Svend Auken regnestykker her, og man kan selvfølgelig altid drøfte dollarfaldets indflydelse. Men én ting tror jeg ikke hr. Svend Auken kan afvise, og det er, at i de lande, hvor indtægterne er gået meget kraftigt tilbage på grund af olie-faldet, har der også været en væsentlig ringere købekraft og dermed en nedgang i importen fra Danmark. Derfor er jeg selvfølgelig enig med hr. Fogh Rasmussen i, at de ting hænger sammen. Man kan ikke kun pille energipriser og rente ud.

Der er ikke noget nyt i, at når det går godt økonomisk i en periode, så vil regeringen gerne pege på indenlandske årsager, og oppositionen siger selvfølgelig hver gang, at virkningerne skyldes de gode ting i udlandet. Når det modsatte er tilfældet, vender argumentationen selvfølgelig også i den anden retning. Sådan har det nok også været de senere år, og det skal jeg ikke gå for dybt ind i.

Sandheden er, at Danmark og dermed dansk eksport med en af de højeste rater for udenrigshandel pr. indbygger er utrolig afhængig af, hvordan konjunkturerne udvikler sig i de lande, vi handler med.

Det er også en kendsgerning, at den danske samhandel set i relation til vore handelspartnere er af så lille et volumen, at det ville være naivt at tro, at vi her i landet alene kan fremme den internationale økonomiske vækst. Der må lande til af en vis størrelse, og det er klart, at hvis nogle af de lande, vi normalt handler med, holder igen, får vi problemer, og så må vi efter min opfattelse ganske enkelt appellere til disse lande om at fyre op under kedlerne på det økonomiske lokomotiv.

Men selvfølgelig skal vi samtidig huske at finde nye markeder. Vi skal også forsøge at ekspandere på de områder, hvor mulighederne foreligger.

Det vil sige, at det, vi kan gøre herhjemme, er at skabe et bedre erhvervsklima, et bedre investeringsklima. Det mener jeg også er sket i de sidste fem år. Vi har i en meget